

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

BMP-0724-3342/06/MM

30.05.06
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 30.05.06
nr. 3772... podpis. [signature]

BPS
KANCLARIA SENATU
BIURO PRZESYŁALNE

wpłynęło dn. 29.05.2006
nr 4054... podpis.

Warszawa, dnia 25 maja 2006 r.

Pan

Bogdan Borusewicz

MARSZAŁEK SENATU RP

Stanisław Ryszki

Nawiązując do pisma z dnia 25 kwietnia 2006 r. (sygn. BPS/DSK-043-273/06) przekazującego oświadczenie Senatora RP Pana Czesława Ryszki złożone podczas 9. posiedzenia Senatu RP w dniu 20 kwietnia 2006 r. w sprawie *prawidłowości podjętych decyzji podczas budowy Banku Spółdzielczego w Ogrodzieńcu*, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Do MSWiA wpłynął wniosek Banku Spółdzielczego w Zawierciu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Wojewody Katowickiego z dnia 8 marca 1994 r. stwierdzającej nabycie przez Gminę Ogrodzieniec prawa własności nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 4296/10. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji rozpatrując wniosek Banku Spółdzielczego w Zawierciu zauważył, że zgodnie z art. 157 § 2 Kpa postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. W myśl art. 28 Kpa „stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego dotyczącym komunalizacji (por. wyrok NSA z dnia 30 listopada 1993 r. sygn. akt II SA 1783/93, nie publikowany) utrwalił się pogląd, że stronami postępowania administracyjnego są tylko Skarb Państwa i właściwa miejscowo gmina, gdyż przedmiotem postępowania komunalizacyjnego jest wyłącznie przekształcenie własnościowe, zachodzące pomiędzy Skarbem Państwa a zainteresowaną gminą w odniesieniu do mienia ogólnonarodowego, mające na celu uwłaszczenie gmin. Natomiast inne podmioty mogą brać udział w postępowaniu komunalizacyjnym jeżeli wykażą, że mienie to stanowi ich własność i nie podlega komunalizacji.

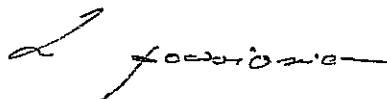
Po dokonaniu analizy akt sprawy stwierdzono, że wnioskodawca w dniu 27 maja 1990 r. nie posiadał ustanowionego prawa zarządu na przedmiotowej nieruchomości. Zgodnie z art. 34 Kodeksu cywilnego (w brzmieniu wówczas obowiązującym) oraz ustaloną w orzecznictwie komunalizacyjnym zasadą, mieniem należącym do rad narodowych i terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego były prawa majątkowe Skarbu Państwa, które nie znajdowały się pod zarządem innych niż Państwo, państwowych osób prawnych. Tym samym, w stosunku do mienia Skarbu Państwa nie oddanego w zarząd, uprawnienia właścicielskie sprawował terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

W związku z powyższym należało uznać, że wnioskodawca nie legitymuje się interesem prawnym w rozumieniu art. 28 Kpa, a zatem nie korzysta on z przymiotu strony postępowania komunalizacyjnego i nie może on skutecznie żądać wszczęcia postępowania nadzorczego w sprawie stwierdzenia nieważności ww. decyzji Wojewody Katowickiego z dnia 8 marca 1994 r.

Stanowisko Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji znajduje również oparcie w jednoznacznym orzecznictwie sądowo-administracyjnym. Stawiane przez Bank Spółdzielczy w Zawierciu zarzuty dotyczące naruszenia przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przepisów prawa uznane zostały przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie za niezasadne – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 listopada 2004 r. oddalającym skargę Banku Spółdzielczego w Zawierciu na decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Nr 120 z dnia 9 maja 2003 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji komunalizacyjnej Wojewody Katowickiego z dnia 8 marca 1994 r. Podobne stanowisko w sprawie zajął Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, który rozpatrując w dniu 11 maja 2006 r. skargę kasacyjną Banku Spółdzielczego w Zawierciu uznał, że nie jest ona zasadna i podlega oddaleniu.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia.

Reasumując powyższe uznać należy, iż decyzje Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zostały wydane w przedmiotowej sprawie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Jednocześnie, zgodnie z zasadą trwałości ostatecznej decyzji administracyjnej zawartą w art. 16 Kpa, organ nie może merytorycznie zajmować się sprawą, która podlega szczególnej ochronie ze względu na powagę rzeczy osądzonej (*res iudicata*).

MINISTER
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z up. **Jarosław BRYSIEWICZ**
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych i Samorządowych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.